

KRYLA VŠETKY SVINSTVÁ HRÔZOVĽÁDY BLÁZNOV! ODIŠLA BEZ ŠTIPKY SEBAREFLEXIE! Chmelár o desivom budovaní kultu Čaputovej, podporujúcej najstrašnejšie zločiny a zločincov

- editor007 | 15. června 2024

SLOVENSKO: Politický analytik, historik, bývalý vysokoškolský pedagóg a poradca predsedu vlády SR Eduard Chmelár vo svojom príspevku na sociálnej sieti komentoval posledný verejný príhovor Zuzany Čapuovej vo funkcii hlavy štátu pri rozlúčkovom podujatí v Prezidentskej záhrade v Bratislave.

Verím, že dnes píšem o tomto hlbokom omyle slovenskej politickej scény naposledy. A začnem tým, čo tak veľmi odlišuje jedno končiace a jedno nastupujúce obdobie (lebo hovoriť v súvislosti s 5-ročným mandátom o "ére" je tak veľikášske ako bolo celé zázemie tejto ženy).

Pred piatimi rokmi dala novozvolená prezidentka v TV Markíza najavo, že jej je nemilé, že kancelária predsedu NR SR pozvala na inauguráciu aj "neúspešných kandidátov" a protestovala, že doteraz tu takáto tradícia nebola. Bolo to veľmi hlúpe, ľudsky nepríjemné, ale Zuzana Čaputová už tu ukázala svoju osobnostnú malosť, vtedy ešte umne skrývanú za ženským šarmom. Hoci som držal oficiálnu pozvánku v ruke, za tejto situácie som ju musel odmietnuť, lebo nerád chodím tam, kde nie som vítaný a rešpektoval som potrebu novej hlavy štátu cítiť sa na takejto slávnosti komfortne. Sám som však jej postoj verejne označil za veľkú chybu, na jej mieste by som svojich súperov na takejto udalosti privítal veľmi rád. Prejavom novej kultúry v politike totiž musí byť aj určitá veľkorysosť k protivníkom. Lenže Zuzana Čaputová už tu ukázala svoju neschopnosť prekročiť vlastný tieň.

Peter Pellegrini túto chybu neurobil. Na svoju inauguráciu pozval aj svojich súperov a kritikov, čím ukázal hneď na začiatku gesto dobrej vôle - čiže niečo, čo Zuzana Čaputová nebola schopná urobiť po celý svoj mandát. Žasnem, ako fatálne svoju úlohu nepochopila ani pri svojom odchode. Na svoju rozlúčkovú návštevu Prahy so sebou zobrala vskutku podivnú vzorku slovenskej spoločnosti - Káčera, Bútoru, Korčoka, Mikloška, ale aj Magdu Vášáryovú, Paľa Haberu či mladého fanatickeho aktivistu z progresívnej mimovládky. Človek si už ani nekládol otázku, prečo, či nedovídí za humno svojej záhrady, či túto prečudesnú zmesku považuje za reprezentatívnu vzorku slovenskej spoločnosti.

Podobne na dnešnú rozlúčkovú party v záhrade Prezidentského paláca pozvala svojich priaznivcov a nazvala ich "reprezentantmi rôznorodého Slovenska"...

Haló, pani Čaputová, vy zjavne nemáte ani šajnu o rôznorodosti Slovenska, programovo sa mu vyhýbate. Tak ako ste počas piatich rokov svojho mandátu ignorovali veľké a významné skupiny slovenského obyvateľstva: až do posledných parlamentných volieb ste odmietali prijať lídrov opozície, zástupcov Matice slovenskej, Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov, združenie zastupujúcich ľudí bez náboženského vyznania (takmer štvrtina občanov) a až do zblíženia sa s Monikou Uhlerovou aj predstaviteľov Konfederácie odborových zväzov. Na začiatku svojho mandátu ste sľubovali zjednotenie spoločnosti, no na jeho konci ste sa nedokázali otvoriť väčšine obyvateľov, nerozumeli ste im (doslova vlastnými slovami "Nerozumiem krajine, v ktorej žijem") a máte zásadný podiel na tragickej polarizácii Slovenska.

Táto žena je bez štipky sebareflexie. Za svoje úspechy označila formálne úkony (predstavte si, že by premiér namiesto odpočtu svojej činnosti vyhlasoval na konci svojho mandátu za svoje splnené ciele rôzne prijatia na Úrade vlády SR) a privlastnila si dokonca aj úspechy vlády. Je trápne, že práve ona kázala o potrebe nahradiť monológ dialógom, keď sa ho so svojimi oponentmi ani nepokúšala vyvolať. Kto ju zažil mimo jej falošných pokryteckých póz, ten vie, ako šokujúco arogantne, chladne až agresívne reagovala na akúkoľvek kritiku. Vtedy sa jej medový terapeutický hlások v momente vytratil a ukázala sa jej pravá tvár. Hoci zneužívala pápeža Františka na imidžové fotečky, málokto zo slovenskej politickej scény bol tak vzdialený jeho morálnym apelom na zastavenie vojen a zbrojenia ako táto žena. Jeho výzvu, aby sa Slovensko stalo poslom mieru v srdci Európy, totálne odignorovala.

Na ústavný súd sa obracala veľmi selektívne, zmarila referendum požadované státisícmi ľuďmi, no ignorovala výzvy na preskúmanie vojenskej zmluvy s USA, v ktorej videli renomovaní ústavní právnici rozpor so základným zákonom štátu. A rovnako sa tvárila, že nevidí porušenie Ústavy SR pri bezprecedentnom darovaní stíhačiek Ukrajine vládou, ktorá bola v demisii a ktorá nemala právo na také rozhodnutie. Nekritizovala nezákonnosti Matovičovej a Hegerovej vlády, naopak, latentne ich podporovala, čo výstižne symbolizuje jej výrok pri vymenovaní kabinetu Eduarda Hegera - vraj "každý si musí želať úspech tejto vlády".

Kryla všetky svinstvá hrôzovlády bláznov, ktoré tu vytvorili dusnú a temnú atmosféru. Preto sa nečudujte, že keď z prezidentky "tejtokrajiny" vyhrkne na konci "Moje milované Slovensko!", znie mi to rovnako úprimne ako jej krčovitý úsmev.

Zuzana Čaputová končí, ale to, čo rozhodne nekončí, je miestami až desivé budovanie kultu jej osobnosti. V čase inaugurácie nového prezidenta sa bude v jednom z bratislavských parkov konať verejné podujatie nazvané Poďakovanie Zuzane Čaputovej. Jeho program by znel ako vtipná recesia, keby to jeho tvorcovia nemysleli smrteľne vážne.

Počúvajte dobre:

- premietanie prejavov Zuzany Čaputovej
- kvíz o Zuzane Čaputovej
- kreslenie pohľadníc pre Zuzanu Čaputovú
- písanie odkazov pre Zuzanu Čaputovú
- diskotéka pre Zuzanu Čaputovú

Denník N dnes navyše vyšiel v súvislosti s nástupom nového prezidenta s čiernou titulnou stranou, Matovičovi blázni odmietli pozvanie na inauguráciu a ďalšie opozičné strany odmietli účasť na štátnej recepcii...

Vážení, ak vám to pripomína správanie nejakej sekty, nie ste ďaleko od pravdy, ale je to oveľa horšie. Takto vyzeral fanatizmus päťdesiatych rokov minulého storočia. Snáď sa z neho po čase otrasieme, ale treba vedieť, že prístup opozície k problémom nie je zdravý, je to blúdenie od extrému do extrému. Oni nevedia nič iné len buď niekoho démonizovať (za všetko môže Fico) alebo nekriticky vynášať do nebies marketingovo vyrobenú figúrku, do ktorej si naprojektovali všetky svoje očakávania a komplexy (naša svätá a svetoznáma Zuzana, ktorú nám závidia v celej Mliečnej dráhe a prilahlých galaxiách).

Zuzana Čaputová mohla byť dobrou prezidentkou. Na začiatku naozaj dokázala oslovovať a upozorňovať na také skupiny obyvateľstva, ktoré boli doteraz opomínané. Ale už čoskoro sa uzavrela do vlastnej názorovej bublinky a vláčená svojimi poradcami vohnala Slovensko do krízy, z ktorej ho už nevedela a napokon ani nechcela dostať. Bola hovorkyňou príliš úzkej záujmovej skupiny, než aby mohla reprezentovať celé Slovensko. A tak jej predstieraná láskavosť nebola úctou voči všetkým, ale

neúprimnou pózou, ktorej nešlo o porozumenie, ale odvádzanie pozornosti od koreňa problému.

Ak klasik hovorí o reklame, že je to navoňaná zdochlina, tá politická začne zapáchať oveľa skôr. A preto tak ako marketingový kandidát začína, tak aj končí. Kým na začiatku bolo odpudzujúce zveličovanie jej osobného príbehu (kto by si už dnes pamätal na rozprávku o nebojácnej advokátke, ktorá riešila kauzy ako "pezinská skládka a iné"), na konci musel vďaka, ktorá nebola spontánna, opäť zaplatiť marketing - hoci aj "prirodzenými" bilbordmi, ako občania ďakujú...

Našťastie je to už za nami. Dôležité je, aby sme sa z toho... neposrali.

ZDROJ: FB Eduard Chmelár